

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 8. Eadem appellatio a Noaillio confirmata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII.
A. C. 1719

§. VIII.

Eadem appellatio a Noaillo confirmata.

Acta publ.
pag. 586.

Quantum Noaillius desudaverit, ut inuistam nomini suo labem ob atram rebellionis atque excommunicationis in eum pronuntiatæ ignominiam variis coloribus obtegeret, ac sese ab acerbioribus Pontificiæ indignationis infectionibus tutum redderet, sat luculenter apparuit ex eo, quod denuo die tertio Octobris interjectam suam appellationem innovarit, & singulariter contra literas *Pastoralis Officii* provocarit, editis literis, in quibus affirmabat, quod hæ Pontificis literæ *Pastoralis officii* non habeant solemnitates solitas, nec in forma Brevis, nec Bullæ sint editæ, nihilominus Papa Episcopos renitentes a communione Ecclesiæ separet, cum tamen hac separatione concessa Episcopi a totius Orbis Episcopis segregati suæ duntaxat plebis communione deberent esse contenti, quod non nisi ob gravissima crimina & observatis legibus Canonis decerni potest (a).

Ab

(a) Hanc in rem allegabat Noaillius Concil. Carth. V. quod ait: *suæ tantum plebis sibi communiõne contentus.* Conc. Milev. II. c. 24. Africa.

Ab hac igitur censura scribebat Noail- Sæc. XVIII.
lius, ob has gravissimas caussas appello. A. C. 1719.

I. Quia, etsi Judex, qui nos condemnavit, ejusque auctoritas ei a Christo data sit eminens, illius tamen potestas est restricta ad S. Canones, quibus subiectus est. II. Quia appellatio ad Ecclesie Universalis Tribunal Papam ita sua potestate exiit, ut si censuras infligere, vel suæ jurisdictionis actum exercere vellet, cuncta ipso jure essent nulla, & ipse Ecclesie universalis auctoritati derogaret. III. Quia hæc Principia ab ipsis Ultramontanis Doctores, & in Galliis semper fuere adoptata, & ita stabilivit Harlæus Parisiensis Episcopus Anno 1688. applaudentibus Parochis & Superioribus Parisinis:
est-

Africanum c. 43. 80. 90. 99. Carth. VII. c. 5. S. Aug. Ep. 209. Conc. Arel. II. c. 19. Agath. c. 35. *Caritate Fratrum, & Ecclesie communi-
one priventur* Conc. Aurel. III. c. 6. & III. c. 10. & 12. Lugd. II. c. 1. & 4. Turon. II. c. 9. *A nostra charitate se agnoscat remotum,
& excommunicatum; quia merito a charitate
nostra & Ecclesiis nostris segregantur, qui Pa-
trum statuta contemnunt.* Conc. Matisc. Can. II. c. 20. Meld. c. 10. S. Leo Ep. 60. Qui hos Canones legerit, quam parum Noaillo patrocinentur, primo obtutu cognoscet, & obstupescet.

Sæc. XVIII. estque Parisinæ Ecclesiæ constans doctrina, uti patet ex omnibus appellationibus sub Philippo Pulchro, ab Anno 1491. usque 1501. interjectis.

Cum ergo sex Franciæ Episcopi, tres Universitates & Clericorum potissimum de Constitutione *Unigenitus*, & omnibus inde secutis & secuturis appellarent, & causa nostra Canonica ad Ecclesiæ Universalis Tribunal sit devoluta, Papa contra nec censuras ferre &c. potest, sed est Judex incompetens, & juxta decreta Concilii Const. & Basil. huic Tribunali subjectus, illius judicium & sententiam expectare tenetur, cum ergo Pontifex non expectato hoc judicio contra nos pronuntiavit, hinc via facti appellationum jus violavit, & nos validissimo Romanæ Curiæ violentiis obsistendi remedio privare molitus est, contra hæc igitur attentata supremæ Conciliorum auctoritati adeo noxia nostras querelas ad S. Concilium Generale deferre (*), novamque appellationem contra Inquisitionis Decretum 16. Febr. 1718. interponere cogimur (**).

Appel-

(*) Ad solum Concilium nunc appellat, antea autem appellabat ad Concilium & Papam melius edocendum.

(**) Noaillii hallucinatio in eo consistit, quod Appellationes in genere esse legi-

Appellamus etiam a Constitutione *Pa-* Sæc. XVIII.
storalis quia Franciæ Episcopus in pri- A. C. 1719.
 ma instantia iudicavit, nec eis iudices
 in patria designavit, & quia in eos
 Romæ censuras tulit, quem tamen non
 audivit. Tale autem iudicium est con-
 tra Canones, leges civiles & ejus na-
 turæ, & contra Parisiensis Parlamenti
 decre-

legitimas & S. Canonibus conformes statuatur,
 quod nemo negat, controversia autem ea sit,
 an appellatio ad futurum Concilium a Constitu-
 tione *dogmatica* sit legitima; dato enim, quod
 juxta Gallos Papa etiam in fide errare possit,
 & Conciliis sit inferior, appellatio tamen Ca-
 nonica semper fieri deberet ad *superiorem*
immediatum illius, a quo appellatur; dato
 autem, quod talis Superior esset Concilium
quando existit, si vero non existit, tunc Su-
 perior est Ecclesia seu visibile Corpus Epi-
 scopale ex ipso Pontifice & Episcopis etiam
 dispersis compositum, etiam extra Concilium
 decidens: alias solis Conciliis controversias
 decidendi jus esset reservatum, quod est hæ-
 reticum. & hæresibus, quamdiu non existit
 tale Concilium, plenam grassandi viam ape-
 riret: usque ad hodiernam diem non fuit
 celebratum ejusmodi Concilium, quod hanc
 controversiam decideret: ergo usque in ho-
 diernam diem Papa, & Episcopi potissimi
 hanc Bullam propugnantes docuerunt & do-
 cent

Sæc. XVIII decreta de Anno 1569. 1710. contra
 A. C. 1719 acta Cleri Gallicani 1645. 1650. contra
 Regum nostrorum jura, qui id fieri
 nunquam tolerarunt, ut patet ex Hi-
 storia Anni 1564. circa Episcopos Fran-
 ciæ a Pio IV. damnatos. Appellamus
 contra censuras in nos latas, quia in-
 flictae

cent falsa dogmata, & corruptas morum Re-
 gulas juxta Appellantes, qui per hanc Bul-
 lam fidei depositum in discrimen vocari, S.
 Scripturam & Traditionem impugnari, falsa
 dogmata & perversas morum doctrinas stabi-
 liri vociferantur: hæreticum ergo est, dicere,
 quod Ecclesia errorem definitive condem-
 nare non posset, ejusque judicium non sit ir-
 reformabile, nisi sit in Concilio congregata:
 Falsum est, quod Pontificis definitio in mate-
 ria fidei irreformabile non sit, nisi ab omnium
 Ecclesiarum consensu sit acceptata: Innocen-
 tius & Zozimus PP. errores Pelagii damna-
 runt, & teste S. Augustino causa fuit finita,
 etsi octodecim Episcopi & trecenti Episcopi
 Donatistæ a judicio Ecclesiæ Universalis ad
 Concilium generale appellare voluerint, eorum
 ergo *quinque Franciæ Episcoporum* oppositio
 impedire credatur, ut Constitutio pro deci-
 sione Universalis Ecclesiæ ex defectu ferme
 unanimis Episcoporum consensus non habeatur:
 ab hac ergo decisione appellare ad Concilium,
 quod nunquam existit, est illegitimum, nul-
 lum, & S. Canonibus adversum.

flictæ sunt sine causa & sine delicto, Sæc. XVIII.
 nam Constitutionem non acceptasse, cri- A. C. 1719.
 men non est, quidam enim Episcopi illam
 non acceptarunt ob abusum, quem ali-
 qui occasione censurarum in Cl. Propo-
 sitiones facere moliebantur, & ob tu-
 multus inde exortos, quocirca ab eo,
 qui legem condidit, explicationes pe-
 tierunt, sed nihil obtinuerunt post
 quinque annorum sollicitationes inter-
 positas: alii vero in Bulla detexerunt
 vitia, ob quæ eam admittere haud
 posse declararunt, ac propterea appel-
 larunt ad Concilium futurum, id
 autem crimen non est; secuti sunt e-
 nim vestigia S. Cypriani, S. Hilarii,
 & tot aliorum venerandæ antiquitatis
 Episcoporum, qui sese opposuerunt Pon-
 tificum decretis, ceteroquin paratissimi,
 ut quicquid ab Univerfa Ecclesia decide-
 retur (*) acceptare: Carpit nos Pontifex,
 quod

(*) Noallius perperam confundit resisten-
 tiam cum appellatione: Cyprianus quidem
 restitit Pontificis decisioni de non rebapti-
 zandis hæreticis, sed non appellavit ad Con-
 cilium, quod, si licitum fore censuisset, uti-
 que fecisset, aliud ergo est resistere Ponti-
 ficis decisioni, suasque rationes contra eam
 proponere, & aliud a Papa ad Concilium ap-
 pellare, ac decisionem ab eo expectare, talis
 appel-

Sæc. XVIII. quod ad Constitutionem suam adeo clara
A. C. 1719. ram studiose oculos claudamus, & eum
 decipiendi, tentandique animo expli-
 cationes petierimus, tanta autem te-
 meritas severissimis Ecclesiæ pœnis ca-
 stigari mereatur: Ast proxime in nostra
 Instru-

appellatio, si esset legitima, effectum qui-
 dem suspensivum operaretur, non autem re-
 sistentia, aliàs si v. g. quidam simplex Sacer-
 dos in Italia declarasset, quod S. Cypriani &
 Firmiliani resistentiæ adhæreat, a censura,
 qua S. Stephanus eum ad acceptandam suam
 decisionem compulit, tutus fuisset: vel hunc
 effectum in Galliæ Episcopis eorum resistentia
 jam Anno 1714. ante eorum appellationem
 jam fuisset operata. Quæ autem de S. Hila-
 rio narrantur, sunt apogrypha, imo etsi ve-
 rum esset, quod contra Liberium Papam ana-
 thema pronuntiasset, nullibi tamen legitur,
 quod ab ejus judicio ad futurum Concilium
 appellarit, quod remedium, cum sit modera-
 tius quam anathema, absdubio arripuisset,
 si illud *jure* adhiberi posse censuisset. *Congregatione Synodi* inquit S. Augustinus, *opus*
non est, ubi aperta perniciēs damnatur
quasi nulla hæresis aliquando nisi Congregationis
Synodi, damnata sit, cum potius rarissimæ in-
veniantur, propter quas damnandas necessitas
talis extiterit, multoque sint ac incomparabili-
ter plures, quæ ubi extiterint, illuc improbari
damnarique meruerunt.

Instructione Pastoralis demonstrabimus, Sæc. XVIII.
A. C. 1719.
 quod antiquitus Sanctissimi Episcopi
 decretorum Pontificiorum explicatio-
 nes petierint, & doctissimi Pontifices
 non modo eas dederint, sed tanquam
 regulam statuerint, quod in ambiguo
 decretorum sensu ad S. Sedem recur-
 ratur: Constitutionem autem *Unigenitus*
 esse obscuram, patet ex doctissimorum
 judicio, ex abusibus illius, ex trimestri
 labore Episcoporum Acceptantium in
 conficiendis explanationibus contra pe-
 riculosas interpretationes, ex modifi-
 catione a Parliamentis in ejus accepta-
 tione facta: si ergo acceptantibus licuit
 explanationes dare, cur crimen sit op-
 ponentibus, eas petere? nonne triginta
 Episcopi Regi declararunt, quod Bul-
 lam duntaxat in sensu suarum Instru-
 ctionum Pastoralium acceptarint? Quia
 ergo Pontifex iustitiam petentibus de-
 negavit, merito ad Ecclesiæ Universa-
 lis Tribunal appellamus. His accedit,
 quod Pontifex *omnimodam* id est cæcam
 & servilem *obedientiam* erga sua decreta
 exigat, ejusmodi autem obedientia.
 I. Est injuriosa Episcopis, qui quæstio-
 nes fidei ante, & post Papam judi-
 candi, & tanquam Judices, & non ut
 meri executores Pontificum Constitu-
 tiones dogmaticas acceptandi proin-
 prævie eas examinandi jus habent,
 Hist. Eccles. Tom. LXX. E. illud-

Sæc. XVIII. illudque exercuerunt contra Fenelonii
A. C. 1719. librum: si autem Episcopus sine hac *om-*
nimoda obedientia orthodoxus esse nequit,
 neque orthodoxi sunt Episcopi Acceptan-
 tes, qui Constitutionem non nisi post fa-
 ctam illius explicationem (*) receperunt:
 nec orthodoxa Parlamenta, quæ Con-
 stitutionem ad acta referendo modifica-
 tiones adhibuerunt. Insuper Papa ta-
 lem obedientiam petit II. ex funda-
 mento infallibilitatis suæ, sed Pontifi-
 cum judicia dogmatica sunt primum
 irreformabilia per Ecclesiarum consen-
 sum. III. Ex eo, quod ejus Bulla sit
 ab universo Orbe recepta, sed opposi-
 tum in nostra Instructione demonstrabi-
 mus (**), ac propterea Parlamenta sup-
 prefferunt omnia Episcoporum man-
 data.

(*) Hoc minus verum esse, jam supra re-
 latum est, Tom 68. p. 626. l. 216. §. 32.

(**) Quam infirma fuerit demonstratio, post-
 ea indicabimus, interim certum est, quod
 universalis hæc acceptatio in Renitentium
 Episcoporum oculis sat molesta fuerit sudes,
 quapropter tanta sollicitudine ubique divul-
 garunt, hanc vel illam Universitatem, Epi-
 scopos, Regnum, Communitates &c. Con-
 stitutionem rejecisse, quod tamen, quam fal-
 sum fuerit, ex ipsis testimoniis horum Epi-
 scoporum, Universitatum &c. jam sæpius
 ostendimus.

data, in quibus hoc principium addu- Sæc. XVIII.
 citur, & Regens in suo edicto die 7. A. C. 1719.
 Octobris supponit, hanc Constitutio-
 nem non esse Universalis Ecclesiæ le-
 gem. Denique ob dissensiones, tumul-
 tus, mutuas criminationes, excom-
 municationes &c. quæ ex literarum *Pa-*
storales executione orirentur, Noaillius
 ait, quod jure suam appellationem in-
 novet &c.

§. IX.

*Acceptantium Episcoporum fervor
 contra Opponentium ausus.*

Cum Acceptantes Episcopi de Reli- Dorsann.
 gionis periculo solliciti, & de obe- Journal
 dientia sacræ Sedi debita convicti pravo pag. 431.
 Cardinalis ac Archiepiscopi, Parlamen- Lafiteau
 torum, & Universitatum exemplo fa- pag. 126.
 cile Clerum, gregemque suum rebel-
 lionis lue infici posse timerent, eorum
 plusquam quinquaginta in suis Diæ-
 cesibus literas publicarunt, quibus sa-
 ctam Constitutionis acceptationem in-
 novantes, confirmantesque, Instructio-
 nem Pastoralem Anno 1714. editam
 sæpius relegi, simulque cunctis utrius-
 que Cleri Ecclesiasticis, omnibusque
 suarum Diæcesium fidelibus sub pœnis
 in Constitutione pronuntiatis præcepe-
 runt, ut corde & animo sese Bullæ, tan-
 quam